

Moja žena len vždy šomre

♩ = 104

Zapísal Anton Budinský

Mo - ja že - na len vždy šom - re že pi - jem, a - le o - na

o - ba - nu - je keď zo - mrem. Keď ja zo-mrem tak ma da - jú

na láv - ku, prí - de že - na, bu - de mi dví - hať hláv - ku.

2. Staň mužičku, staň mužičku, staň hore,
už ťa čaká pálenôčka na stole.
[:Čo by bola z majoránu, šafránu,
moje nôžky, tie už viacej nevstanú.:]